

něných statutu bere za základ svého rozhodnutí. Má-li úřad na zřeteli starší statut z roku 1890, na jehož obsah poukazuje citace Šu i jich doslov v nař. rozhodnutí, zůstává neobjasněno, proč posuzuje věc na základě statutu staršího a nikoliv na základě statutu z r. 1914, který by jako pozdější byl bližší sporné věci. Měl-li snad žal. úřad nějaký důvod, aby založil své rozhodnutí nikoliv na statutu z r. 1914, nýbrž na nějakém jiném, snad z r. 1890, není z rozhodnutí patrné.

Tyto nedostatky řízení znemožňují nss-u bezpečné přezkoumání nař. rozhodnutí jak po stránce skutkové tak i právní, jsou proto vadami podstatnými a slušelo tudíž nař. rozhodnutí zrušiti podle druhého odstavce Šu 6 zák. o ss.

Č. 5178.

Veřejní zaměstnanci (Slovensko): O pensijních nárocích diurnisty při býv. služnovském úřadě rozhoduje za platnosti nového župního zřízení s konečnou platností župní úřad.

(Nález ze dne 4. prosince 1925 č. 23.242.)

V ě c: Josef K. v K. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran služného.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozhodnutím z 28. února 1923 dal župan župy košické na základě pravomoci vyřčené v § 3 zák. z 26. října 1922 č. 310 Sb. st-le jako diurnistu při býv. služnovském úřadě v K., počínajíc 1. lednem 1923, do trvalé výslužby vzhledem k tomu, že st-l nebyl do státní služby převzat a vyměřil mu pensijní požitky na základě § 91 žup. statutu župy zemplinské. Podáním z 24. srpna 1923 žádal st-l, aby mu byla za dobu od 1. srpna 1919 do konce roku 1922 vyplacena částka, o kterou méně pobíral na služ. požitcích, než státní podúředník. Župní úřad v Košicích výnosem z 22. srpna 1923 nevyhověl této žádosti, poněvadž st-li přísluší požitky určené dle předpisů uherských a nikoli požitky stanovené pro státní zaměstnance čsl. Nař. výnosem bylo odvolání zamítnuto.

O stížnosti uvažil nss toto:

Žal. úřad prohlásil v nař. rozhodnutí služební poměr st-lův za soukromoprávní, z něhož nemůže adm. cestou uplatňovati nároků příslušejících veřejným zaměstnancům. Tím vyslovil žal. úřad, že župní úřad nebyl kompetentní rozhodovati o nárocích, které st-l uplatňuje z důvodu konání služby u býv. služnovského úřadu v K. v době od 1. srpna 1919 do 29. prosince 1922.

Žal. úřad vycházel z toho, že jest příslušný k rozhodování, protože jde o záležitost, která nespadá pod ustanovení §§ 20 a 45 zák. čl. XXVI : 1896 o býv. uh. ss.

Naproti tomu namítá stížnost, že na základě těchto předpisů byl k rozhodování příslušný nss a že žal. úřad nebyl oprávněn zakročiti ani na základě práva dozorčího.

Dle § 47 lit. i) zák. čl. XXI : 1886, a § 45 zák. čl. XXVI : 1886, náleželo municipálním výborům rozhodovati o požitcích župních zaměstnanců, tedy také o výši těchto požitků. Příslušnost municipálních výborů přešla v důsledku §§ 1 a 14 zák. z 10. prosince 1918 č. 64 Sb. na adm. výbory (srovnej nález nss-u Boh. 1016 adm.), a s těchto — počínajíc dnem 1. ledna 1923 (§§ 1 a 2 vlád. nař. z 26. října 1922 č. 310 Sb.) — podle § 6 zák. z 29. února 1920 č. 126 Sb. na nové župní úřady. Byl tedy župní úřad v den 22. srpna 1923 kompetentním rozhodovati o žádosti st-lově.

Z rozhodnutí municipálního výboru dle § 45 zák. čl. XXVI : 1896 nebylo před 28. říjnem 1918 odvolání k vyššímu úřadu správnímu, nýbrž byla možna pouze stížnost na nss ve sporech o požitcích župních zaměstnanců, pokud byla spornou otázka, zda osoby ty mají právní nárok na ně neb jaká suma jim náleží. Výjimky z této zásady byly stanoveny v §§ 34—36 zák. čl. LVII : 1912; než o žádný z případů tam stanovených tu nejde. Tento právní stav, plativší před 28. říjnem 1918, doznal po tomto dni, jak již vysloveno bylo v nálezu Boh. 1016 adm., změny jen potud, že na místo uherského ss-u nastoupil nss, zřízený pro území státu čsl. zákonem č. 3/1918. Naproti tomu pořad správních stolic dotčen nebyl.

Jest tudíž v daném případě rozhodnutí župního úřadu v Košicích, zamítající žádost st-lovu, rozhodnutím konečným, proti němuž dalšího opravného prostředku v pořadu stolic správních není a nebyl proto žal. úřad oprávněn do věci zasahovati. Jestliže žal. úřad přes to na odvolání st-lovo z rozhodnutí župního úřadu vydal v odpor vzaté rozhodnutí, ač nebyl k tomu příslušný, pak jest jeho výrok zmatečným a proto bylo rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 5179.

Četnictvo. — Vojenské věci: * Důstojník vojenský přidělený četnictvu k činné službě ve smyslu § 5 zákona č. 186/20 má po čas svého přidělení nárok na požitky důstojníka vojenského. Nařízení, které stanoví podrobnosti ve smyslu § 5, odst. 2 cit. zák., musí odpovídati § 55 ústavní listiny.

(Nález ze dne 4. prosince 1925 č. 23.244).

Věc: Josef F. v Bratislavě proti ministerstvu vnitra stran mimořádných požitků vojenského gážisty.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l byl jako vojenský kapitán v činné službě dne 19. září 1919 přidělen četnictvu k činné službě a dne 1. září 1920 do stavu četnictva definitivně převzat. Dovolává se ustanovení § 5 zák. z 19. března 1920 č. 186 Sb. a výnosu mno z 3. srpna 1923 č. 554.053 s. o. prez. žádal, aby mu byly za dobu od 1. ledna do 31. srpna 1920 dodatečně přiznány mimořádné resp. zvláštní požitky pro Slovensko. Žádosti té nebylo vyhověno, což stížnost nařiká jako nezákonné, dovozujíc z § 5 cit. zák. a z okolnosti, že cit. výnosem mno byly gážistům čsl. vojska